Desiree Correa publiceert Drama real

'Je grootmoeder kan je schuilhouden maar niet haar hoestbuien'

door **Wim Rutgers**

Begin jaren tachtig van de vorige eeuw initieerden Alice van Romondt, destijds directeur van de Arubaanse bibliotheek, en de Nederlandse jeugdboekenauteur Miep Diekmann, in samenwerking met de Nederlandse uitgeverij Leopold, een Arubaanse uitgeverij, Charuba, met het doel een tweetalig Papiaments-Nederlands fonds van jeugdboeken te realiseren. Dat leverde diverse titels op, zoals het populaire Mosa's eiland door Desiree Correa, het jeugdboek Warwind door Josette Daal, van Frances Kelly het tweetal Wikikirikiki en Een Reuzenheksentoer, en van Richard Piternella, Niet huilen bij de zee en Toch naar het carnaval. Van deze auteurs is alleen Desiree C. Correa blijven schrijven, waarbij ze

koos voor het Papiaments. Ze heeft inmiddels meer dan tien boeken voor kinderen en de jeugd gerealiseerd. Onlangs verscheen van haar Drama real, een 'waargebeurde' geschiedenis.

Typologie

Drama real beschrijft een ingewikkelde gezins- en familiesituatie van een dominante vader, Ramon Hilario Croeze, een onderdanige moeder Amparo en een opstandige zoon Oscar die een slechte relatie heeft met zijn vader maar wel goed kan opschieten met zijn moeder. Het waarom daarvan lezen we – veel – later. Vader Ramon heeft zich opgewerkt in zaken die niet steeds het daglicht verdragen maar die hem uit zijn armoede tot financiële poenerige en patserige welstand hebben gebracht: placa y poder.
Moeder Amparo vlucht als het weer eens hommeles is tussen vader en zoon naar de keuken of in rozenkrans en gebed. Oscar is een atletische en keurige verschijning die de vaak niet eens zo stille bewondering van meisjes weet te wekken. Hij heeft tegen de wil van de vader in Nederland gestudeerd en werkt nu als psycholoog in de jeugdzorg. Oscar wordt verliefd op de wonderschone succesvolle advocate Celeste Carolina Busconi. Als die liefde wordt beantwoord trouwen ze al snel en binnen negen maanden na hun huwelijk krijgt het gelukkige stel een tweeling Jani en Juani.

Traditie

Desiree Correa heeft haar Drama real geschreven in de traditie van de romanfeuilletons van de jaren twintig en dertig van de vorige eeuw, met zelfs trekjes van de romantische negentiende eeuwse Europese verhalen met hun geheimzinnigheid, onverwachte wendingen, dreigende mislukkingen maar met een uiteindelijk positief einde. Het drama hoort tot het genre van de 'novelas' die Frank Martinus Arion ooit heeft gekarakteriseerd als verhalen 'op de vlakken van liefde, romantiek en noodlot'.

Familierelaties

Ik licht een paar elementen uit het verhaal, zoals sociale tegenstellingen tussen de omhooggevallen rijkdom van de vader tegenover de intellectuele ontwikkeling van de jonge generatie die vanuit een problematische jeugd naar volwassenheid tot echte welstand leidt, en dat weer tegenover de eenvoud van personen die in een economisch kwetsbare positie hun zedelijke waardigheid tonen. Naast de vier protagonisten komen een aantal andere personages voor die aan het einde van het verhaal verrassend intensief met de hoofdpersonen verbonden blijken te zijn. Zoals dat bij families in kleine gemeenschappen vaak het geval is. Alles hangt met alles samen en iedereen met iedereen.

Desiree Correa concentreert zich op enkele motieven, waarvan 'kleur' en 'haar' een dominante rol spelen. Zoals de vader de zoon afwijst, zo zal de zoon zijn tweeling op dezelfde gronden afwijzen, waardoor het huwelijk zelfs op de klippen dreigt te lopen. De jaloezie van Oscar speelt daarbij een heersende rol. Aan het einde van het verhaal zal een DNA-test het definitieve antwoord moeten geven op die jaloerse verdenking van Oscar tegenover Celeste. Als de ouders van Oscar daarbij betrokken worden, leidt dat tot een voor de lezer niet heel onverwachte uitkomst, maar voor drie van de vier protagonisten wél. Geheimzinnigheid en zwijgzaamheid tegenover de buitenwacht maar ook in eigen familieverband leiden tot problemen die jarenlang verzwegen kunnen worden maar die uiteindelijk toch aan het licht komen. Mijn collega Michiel van Kempen gaf me daarvoor de juiste formulering en vertaling van het motto van deze bijdrage, een Surinaamse odo: 'Yu kan kibri yu granmama, ma yu no kan kibri en koso-koso'.

Desiree Correa: Drama real
87 pagina's
ISBN 978-90-831845-1-7